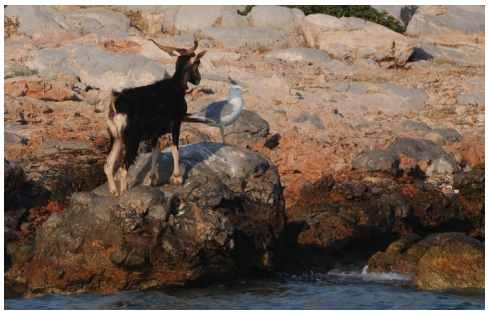

Μερικές εικόνες και περισσότερες λέξεις, τώ ρα που ο Αύγουστος, κλείνει τον κύκλο του. Τώ ρα που το καλοκαίρι ημερομηνιακά ολοκληρώ νεται. Άλλο θέμα, αν εμείς θα επιχειρήσουμε να το τραβήξουμε όσο μπορούμε.

Στην ακατοίκητη, από δίποδα, βραχονησίδα, συζούν αρμονικά πτερόεντα και τετράποδα. Απολύτως αδιάφορος ο γλάρος στην επίμονη περιέργεια του τράγου, που την προηγούμενη μόλις χρονική στιγμή είχε ξεδιψάσει με θαλασσινό νερό.

Ας προσέξουμε μια εικόνα του Φάνη Τσάκαλου τη στιγμή που ένας τέττιξ εγκαταλείπει

την προνύμφη του.
Οι τζίτζικες λοιπόν, μετά την γέννησή τους στον κορμό κάποιου δένδρου πέφτουν στην γη κι εκεί μένουν εκεί, κρυμμένοι στα σπλάχνα της, αναμένοντας την ενηλικίωσή τους για 3 - 4 χρόνια.

Περιμένουν την στιγμή που θα βγουν στο φως και κ θα εγκαταλείψουν την προνύμφη, θα βγάλουν φτερά πετώντας μακριά για να αρχίσουν το τραγούδι και να ολοκληρώσουν με τον έρωτα τον συντομότατο, επίγειο, κύκλο της ζωής τους.
Κι όπως σημειώνει ο φωτογράφος, ούτε δυό λεπτά δεν κράτησε όλη η τελετουργία. Σε λίγο είχε γίνει σκουρόχρωμος, είχε βγάλει φτερά κι είχε εξαφανιστεί!

